

Σώτη ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ «I dance through my life...»

Κοντά στην εξώπορτα του σπιτιού της Σώτης Τριανταφύλλου είναι αραδιασμένα κάμποσα ζευγάρια γόβες σιλέτο. Το μαύρο πέτσινο μπουφάν είναι ακουμπισμένο σε ένα σκαμνί του πάγκου της κουζίνας, ενώ η Μέριλιν, διά χειρός Γουόρχολ, χαμογελά πολύχρωμη πάνω από ένα αγαλματάκι με τους Blues Brothers. Η κουλτούρα του ροκ-εν-ρολ είναι πανταχού παρούσα και τα πάντα πληρούσα στο διαμέρισμα της Σώτης, ένα βήμα από την πλατεία Εξαρχείων. Παλιά ήταν το ιατρείο των γονιών της. Πριν από κάμποσα χρόνια κήκη από έκρηξη τηλεόρασης.

«Γονικά κατάρ...» λέει χαμογελώντας. Βιβλιοθήκες που στενάζουν από το βάρος, και δίπλα στη βεράντα με τα φυτά, το μεγάλο γραφείο με τον υπολογιστή -εκεί γράφει τα δημοσιογραφικά κομμάτια της και τα δεκάδες βιβλία της. Το τελευταίο, με τίτλο «Λίγο από το αίμα σου», από τις εκδόσεις Πατάκι, με μια γλαφυρή ιστορία που ξεκινάει από την αποικιοκρατική Αγγλία καταλήγοντας στην Κένυα, συζητήθηκε πολύ και ικανοποίησε τους θαυμαστές της.

Η Σώτη, λεπτή, ψηλή, με κοντό ξανθό μαλλί, είναι λίγο επιφυλακτική στην αρχή, αλλά μετά ξανοίγεται. Μιλά με αυτοπεποίθηση για τη ζωή της, με ήρεμες, σύντομες, έξυπνες φράσεις. Γεννημένη το 1957 στην Κυψέλη, έκανε νωρίς, από τα 13, την επαναστασή της. Η οικογένειά της, «αστική, αριστερή, κατατρεγμένη», πέρασε οδυνηρά χρόνια στη δικτατορία. «Το βίωσαν άσχημα. Δεν είχαν ούτε αυτοσαρκασμό, ούτε χιούμορ, ούτε ειρωνεία,

αλλά μια κλάψα νεοελληνική, σε μεσοαστικό πλαίσιο...», λέει. «Ευτυχώς τους απογοτεύσαμε», συμπληρώνει, μιλώντας για τον μικρότερο αδελφό της και για την ίδια, που έφυγε οριστικά από το σπίτι στα 18 της.

Εκτοτε, η Σώτη είναι σε διαρκή, ανίσχυη κίνηση, δουλεύει πολύ και μοιράζει τον χρόνο της μεταξύ Αθίνας, Παρισιού και Νέας Υόρκης, όπου έχει τρία σπίτια, και τρεις ζωές. Έχει περάσει από την ΚΝΕ (από την πρώτη μέχρι την τελευταία ημέρα δεν ήξερα γιατί βρισκόμουν εκεί», λέει), έχει σπουδάσει Φαρμακευτική, Αμερικανική Ιστορία και Γαλλική Φιλολογία, έχει διασκίσει τις ΗΠΑ κάμποσες φορές, μέσω της μυθικής «route 66», της διαπολιτειακής λεωφόρου που όργωσαν οι μπήνικ και οι ροκάδες, και ποτέ της δεν παντρεύτηκε, ούτε έκανε παιδιά. Γιατί; «Γιατί το να κάνεις παιδιά είναι μια λειτουργία που ενθαρρύνεται από την κοινωνία, το κράτος και τη γενικότερη προπαγάνδα για το τι έχει νόημα και τι δεν έχει στη ζωή...»

Είναι αντεξουσιαστρία; «Οχι. Δεν κατεβαίνω καν σε διαδηλώσεις. Όταν ομαδοποιούμαστε, κάνουμε ένα κομμάτι από τον εαυτό μας -δεν έχω διάθεση να το κάνω αυτό. Και είμαι μάλλον άκακη, νομοταγής. Σέβομαι τον νόμο, ώσπου ν' αλλάξει...», διευκρινίζει. Ωστόσο, δηλώνει μετά παρηγοίας «στρατευμένη άθελ» και δεν είναι λίγα αυτά που την εξοργί-

ζουν: «οι λαοπλάνοι παπάδες, η περιρρέουσα βλακεία, η μισαλλοδοξία, οι εθνικιστές, η ξιπασιά, ο σκοταδισμός, οι άρρωστοι και ανόητοι άνθρωποι που μας κυβερνούν...»

Σε προσωπικό επίπεδο, η Σώτη είναι ευτυχομένη: «Δεν ζητώ κάτι άλλο από τη ζωή -εξελίσσομαι ως άνθρωπος, έχω την υγεία μου, δημιουργικότητα και αγαπημένους φίλους». Γι' αυτήν η φιλία είναι η υψηλότερη αρετή, και η διατήρησή της μια «κοπιώδης καθημερινή εργασία». Αντιθέτως, ο έρωτας έχει πιο σύντομη ζωή κι επιπλέον συνοδεύεται από μια σειρά κοινωνικές παγίδες: γάμος, τεκνοποιία...

Προτάσεις βιβλίων από τη Σώτη Τριανταφύλλου

- Της άρεσε πολύ το «**Προδοσία και Εγκατάλειψη**», από τις εκδόσεις Πόλης, της Σταυρούλας Σκαλίδη, που φαίνεται «ένα καινούργιο ταλέντο».
- Ξαναδιάβασε την «**Οδύσσεια**», στη «μεγαλειώδη» μετάφραση του Αργύρη Ερταλιώτη.
- Της άρεσε τόσο πολύ το «**Μακρύ Σαββατοκύριακο στο Λονγκ Άιλαντ**», του Μαξ Φρις, ώστε το μετέφρασε για τις εκδόσεις Μελάνι.

Η Σώτη Τριανταφύλλου, συγγραφέας, μεταφράστρια και δημοσιογράφος, χορεύει συχνά ροκ-εν-ρολ, συμβαίνει όμως κομιά φορά να επιδοθεί σε μοναχικό ζεϊμπέκικο. Στο σπίτι της δεν μαγειρεύει ούτε ένα βραστό αυγό, τρεφόμενη «από την καλοσύνη των ξένων».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΜΕΘΕΝΙΤΗ

